

ת"פ 2816/11/22 - מדינת ישראל נגד אחמד אלקרעאן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 2816-11-22 מדינת ישראל נ' אלקרעאן

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות
ראשון לציון
אחמד אלקרעאן ע"י ב"כ עו"ד שי נודל

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.10.22 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבדו ברכב לשער כניסת העובדים בנתב"ג. בתא המטען ברכב, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.96 ק"ג נטו שלא לצריכה עצמית, כשהוא מחולק לשתי שקיות.

רישום בפלילים

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הסכמות הצדדים

4. בין הצדדים גובשה הסכמה לפיה הנאשם יופנה לשירות המבחן שיערוך תסקיר בעניינו. לא גובשו הסכמות עונשיות.
- לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, לבחינת כשירותו לבצע עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מפורטים.

5. מהתסקיר הראשון מיום 6.7.23, עלה כי הנאשם כבן 21, רווק ומתגורר יחד עם סבו בעיר רהט. כיום, עובד בבית אריזה ונמצא בתנאים מגבילים.

הנאשם שלל קשיים משמעותיים, חברתיים או לימודיים במסגרת החינוכית ושיתף כי משבר משפחתי הקשה עליו לסיים את לימודיו התיכוניים כמתוכנן.

לאחר שפרש מלימודים, השתלב הנאשם במעגל התעסוקה, עבד בחקלאות משך חצי שנה, יחד עם סבתו, הוציא רישיון נהיגה על מלגזה ולאחר מכן עבד משך שנתיים במפעל אריזת תפוחי אדמה, כאשר כיום עובד בבית אריזה. לאחר מות אביו, ניתק הנאשם הקשר עם אמו בשל נישואיה השניים, וגדל בבית סבו.

הנאשם מסר כי הוא נמצא במערכת יחסית זוגית מזה ארבע שנים ועתיד למסד את הקשר בסיום ההליך הפלילי. באשר לעבירה בה הורשע, ציין הנאשם כי הבחין בשקיות מאחורי ביתו, לא ידע מה תכולתן, והחליט להכניס לרכבו. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים, ובדיקות השתן שביצע אימתו זאת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות למעשיו, למרות הקושי לבחון השפעות המעשים, ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע והמליץ כי הנאשם ישולב בטיפול קבוצתי במסגרת צו מבחן, לצד עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

6. בתסקיר השני מיום 10.10.23, עדכן שירות המבחן כי ביום 27.9.23 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית והתייצב בקביעות למפגשים הקבוצתיים. ניכר, כי הנאשם מעוניין לערוך שינוי בהתנהלותו אך מתקשה להתייחס לדפוסיו המכשילים, ונוטה לצמצם את חלקיו הבעייתיים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, מבין את חומרתם ומכיר בפגיעה הרחבה שעלולה הייתה להתרחש. נראה כי החסכים הרגשיים שחש השפיעו על הנאשם ועל אופן קבלת החלטות במהלך חייו וכעת הנאשם מעוניין להחזיר שליטה על חייו ולחזור למסלול החיים התקין, דבר המתבטא בתעסוקה יצרנית ויציבה והימנעות מפלילים מאז ביצוע העבירה ועד היום.

על כן, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה, וענישה שיקומית במסגרת צו של"צ בהיקף של 340 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. במסגרת טיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו וביניהם בריאות הציבור בגוף ובנפש, בביטחון הציבור ושלומם וכן הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים שנגרמים כתוצאה מהסמים.

המאשימה ציינה כי כאן, הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה בשים לב לכך שהנאשם החזיק כמות סם במשקל של כ-5 ק"ג- כמות שהיא פי 300 מהכמות המותרת בחוק. עוד, ציינה המאשימה כי הסמים הוחזקו בשתי שקיות, כל כן ברור שנועדו להפצה לאזרחים וניתן להכין מכמות זו מאות מנות סם. המאשימה עתרה להעמיד

את מתחם הענישה ההולם בין 14 חודשי מאסר ל-24 חודשים, והגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה זו.

המאשימה התייחסה להמלצת שירות המבחן וציינה כי מאז פרוץ המלחמה לא התקיימו מפגשים טיפוליים כך שהנאשם, ככל הנראה, השתתף בשני מפגשים בלבד ואין הצדקה לסטות ממתחם הענישה ההולם.

לאחר ששקלה המאשימה את מכלול השיקולים, עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

8. ההגנה עמדה על נסיבות חייו של הנאשם, העובדה כי עד למעצרו ניהל אורח חיים תקין, הוא הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות והביע חרטה. לטענת ההגנה, אין מדובר בצרכן סמים, כאשר אומנם שולב בהליך טיפולי בחודש ספטמבר אך נפגש מאז ביצוע העברה, מעת לעת, עם שירות המבחן. במסגרת ההליך הטיפולי הנאשם התייצב בטיפול אופן רציף, משתתף בקבוצה ושירות המבחן התרשם כי מדובר במי אשר מעוניין לערוך שינוי בחייו וההליך המשפטי מרתיע אותו.

ההגנה הדגישה את גילו של הנאשם והעובדה כי מדובר במי שביצע את העבירות בהיותו כבן 20 וכי הוא עורך מאמצים להשתקם. ההגנה ביקשה כי בית המשפט ייתן לו את ההזדמנות להוכיח שניתן לתת בו אמון.

9. הנאשם ציין כי הוא מתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

10. המעשים המיוחסים לנאשם, חמורים ופוגעים בבריאות הציבור, בסדר הציבורי וביכולת הסדרת השימוש בקנבוס רפואי ברישיון. החזקת הסמים בכמות גדולה, עשויה להוות פתח ליצירת סביבה עבריינית וליצירת מגוון בעיות חברתיות קשות, כגון התמכרות וירידה בתפקודה הפיזי והמנטלי של החברה. יפים לעניין זה דברי כב' השופט הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה**:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה. יתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו."

11. עוד יש להזכיר את שנאמר בע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מ"י** (18.6.18):
"ואולם, אל לנו לטעות - השימוש בקנבוס אסור. לטעמי זה אינו סם קל אלא סם פחות חמור. ממילא, אין זו המסגרת לבחון את מדיניות רשויות האכיפה. מתוך הנחה שהיא ראויה, הרי שהיא נועדה בעיקר למשתמשים בסם זה לשימוש עצמי, ולא בתדירות גבוהה. הסיוע של מערער 2 לתפעול תחנת ההפצה של הסם אינו מבחין, כמובן, בין סוג המשתמשים, תדירותם וכמותם. מדיניות החדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של

סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד".

12. הנאשם, כאמור, הורשע בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.96 ק"ג, המחולק לשתי שקיות. מדובר בכמות גבוהה העולה על פי 330 מהכמות המותרת על פי חוק.

13. עינתי בפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים ובפסיקה נוספת. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים וכלל הנסיבות. מטבע הדברים, קשה להצביע על מקרים בעלי מאפיינים זהים לזה שלפני, ובעניינו של כל נאשם מתבררות נסיבות שונות של עושה ושל מעשה. כך, שלא ניתן להקיש על העונש הראוי באופן ישיר מהחלטה זו או אחרת.

14. כמו כן, למען הסדר הטוב אבהיר כי עינתי בפסיקה שהוצגה לי על ידי הצדדים אך לא ראיתי לנכון לציין את כלל החלטות אליהן הופנית, אלא למספר החלטות מצומצם, שיש בכוחן להאיר את הענישה הנוהגת, בעבירות כאן. ראו למשל:

15. ברע"פ 8630/21 **נחמן האמער נ' מ"י** (21.12.21) הורשע המבקש בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בגין כך שאחר העביר אליו ואל אחיו 3.5 ק"ג סמים מסוג חשיש. הסמים היו מוסתרים במחסן בברצלונה שבספרד, ועל פי תיאום מראש, העביר החבר את מפתח המחסן למבקש, הסביר לו היכן הסמים, והמבקש ואחיו, הגיעו בטיסה לברצלונה ואספו את הסמים לרשותם. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 30 חודשים, ובשים לב להודאתו של המבקש והיעדר עבר בפלילים, גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

16. ברע"פ 7570/21 **אבו סוילם נ' מ"י** (11.11.21) הורשע המבקש בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לעבור עבירה. ברכב המבקש נמצאו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של כ- 1.126 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס אשר חולקו למספר שקיות והונחו במקומות שונים ברכב, כשסך משקלם היה מעל ל-4 ק"ג. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ לצד צו מבחן בשל ההליך הטיפולי בו החל, אך זה נקטע בשל מגפת הקורונה. בית המשפט שקל את היות המבקש נעדר עבר פלילי, את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, המאמצים שעורך ומורכבות חייו, וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריה, לצד מרכיבי ענישה נלווים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי על אופן ריצוי עונש המאסר מאחורי סורג ובריה, נדחה וזאת **"משום חומרת העבירות המיוחסות לו; היותו גורם בשרשרת הפצת סמים מסוכנים; והצורך בענישה מרתיעה במלחמה בנגע הסמים"**.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, תוך שהבהיר כי **"כידוע, שיקולי שיקום אינם חזות הכל והיה על הערכאות קמא לשים לבן אל שיקולי ענישה נוספים, ביניהם הרתעת הרבים, הרתעת היחיד וגמול ... חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, לא מצאתי כי יש לקבל את טענות המבקש תסקיר שירות המבחן הוא בגדר המלצה, ועל בית המשפט היושב בדין לבחון לצד שיקולים נוספים ובמכלול נסיבות ... ויודגש - עונשו של המבקש, אשר הורשע בהחזקת סמים מסוכנים שעל פי כמותם נועדו לשמש לתפוצה רחבה, אינו חמור כלל ועיקר...זאת, אף בשים לב לנסיבותיו**

האישיות ולהתרשמותו החיובית של שירות המבחן בעניינו".

17. ברע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מ"י** (11.4.16) הורשע המבקש בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנתפס ברכבו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-2.3 ק"ג. בית משפט השלום גזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, בניגוד להמלצת שירות המבחן אשר המליץ על עונש מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

18. ת"פ (שלום חד') 51006-11-21 **מ"י נ' ג'בארין** (23.6.22) הורשעו הנאשמים בעבירות של החזקת סם מסוג חשיש וקנבוס, שלא לצריכה עצמית, במשקל של 1,556.36 גרם ו-4,670.48 גרם בהתאמה, כאשר שווי הסם אינו ידוע. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 9 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים, וגזר על הנאשם 1 מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בשים לב לעברו הפלילי, בעבירות דומות. על הנאשם 2, הנעדר עבר פלילי, נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

19. ת"פ 17146-05-20 (ת"א) **מ"י נ' גלר** (12.5.21) הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סמים, בגין כך שהחזיק וגידל סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 12 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

20. **לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, תוך אבחנה לעניינינו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

עונשו של הנאשם

21. לא מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפניי, מתקיימים שיקולים המאפשרים לסטות מן המתחם, לקולה או לחומרה.

22. בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לאתר את עונשו של הנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

23. הנאשם, ללא הרשעות קודמות בפלילים, הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומכיר בפגיעה הרחבה שעלולה הייתה להתרחש.

עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם עובד לפרנסתו באופן יציב, ונמנע מביצוע עבירות מאז ביצוע העבירות כאן.

24. עוד אציין לחיוב את נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. כאמור, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית והתייצב בקביעות למפגשים הקבוצתיים, עם זאת מפגשים אלה אשר החלו ביום 27.9.23 הופסקו עם פרוץ המלחמה ביום 7.10.23, כך שההליך הטיפולי הקבוצתי נקטע עוד בראשיתו, כך שלא ניתן לומר כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, בסופו של דבר צומצם.

עמוד 5

כמו כן, מתסקירי שירות המבחן עולה כי אמנם הנאשם מעוניין לערוך שינוי בהתנהלותו, אך הוא מתקשה להתייחס לדפוסיו המכשילים, ונוטה לצמצם את חלקיו הבעייתיים.

לצד זאת ציין שירות המבחן כי כעת הנאשם מעוניין להחזיר שליטה על חייו ולחזור למסלול החיים התקין, דבר המתבטא בתעסוקה יצרנית ויציבה והימנעות מפלילים מאז ביצוע העבירה ועד היום.

25. לבסוף אציין כי נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם, וכן להיותו נתון בתנאים מגבילים תקופה ממושכת, וזאת מבלי שהפר איזה מהתנאים.

26. נוכח כלל נסיבותיו של הנאשם, המפורטות לעיל, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

27. לסיום אציין כי לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן אך אין בידי לקבלה. על בית המשפט בגזירת הדין לשקול שיקולים רחבים מאלה של שירות המבחן. נוכח כלל השיקולים שפורטו לעיל, לא ניתן שלא לגזור עונש הכולל רכיב של מאסר.

סוף דבר

28. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי העונש ביום 15.5.24 בשעה 08:00 בבוקר, ביחידת ברקאי שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך ₪ 3,500 או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.24 וב-1 לחודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי ויועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 30 יום.

עמוד 6

הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 1.4.24.

מובהר לנאשם כי היה ולא יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט, יחשב כפסול אך הפסילה תמנה מיום ההפקדה בלבד.

ה. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים פסילה על תנאי והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים או נהיגה בזמן פסילה.

צו להשמדת הסמים והמוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.